

Sov sødt barnlille

SALME 674

1. Sov sødt, barnlille!

Lig rolig og stille,

så sødelig sov

som fuglen i skov,

som blomsterne blunde i engel

Gud Fader har sagt:

Stå, engle, på vagt,

hvor mine de små er i senge!

2. Guds fingre grande

slog kors for din pande,

Guds Enbarnes røst

slog kors for dit bryst,

thi skal ingen djævel dig skade;

nu kan i din dåb

med saligheds håb

din sjæl og dit hjerte du bade.

3. Læg hænderne sammen,

da lægger sig amen

til Frelserens bøn,

som stiger i løn

og lyder, hvor englene kvæde;

i Himmerigs kor

det lille Guds-ord

omfavne Guds engle med glæde.

4. De råbe, de sjunge:

På jordklimpens tunge

et ord af Guds Søn

er blevet til bøn,

svang hid sig på åndedrøets-vinger;

Gud Fader i løn,

sig ja til den bøn!

Fra lavland livsalig den klinger.

5. Og alle de købte,

i Jesu navn døbte,

som striden har stridt,

som døden har lidt,

gik ind til den evige hvile,

istemme så lydt

halleluja nyt,

at englene tie og smile.

6. Da drypper som duggen

der manna på vuggen

til barnet på jord

fra englens bord,

du finder med smil det i morgen;

og klarøjet brat

du siger godnat

til tvivlen og frygten og sorgen.

7. Sov sødt, barnlille!

Lig rolig og stille,

og nyn på det navn

med nåden i favn,

al jorden til salighed givet!

Nyn: Jesus er min,

så favr og så fin,

min Jesus er lyset og livet!

Tekst: N.F.S. Grundtvig 1844, 1850 og 1864.

Bearbejdet 1872.

Melodi: Thomas Laub 1915